

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

به وسیله تی پری میسان
برگردان از: حمید محوی
۰۹ جون ۲۰۱۵

شکست قابل پیشبینی فرانسه

در حالی که توافقات بین واشنگتن و تهران نزدیک می شود، تی پری میسان سیاست فرانسوا هولاند در خاورمیانه و پشتیبانی او از رژیم های سلطنتی خلیج فارس و آپارتاید اسرائیل را مورد بررسی قرار داده و در اینجا ترسیم می کند. او به شکل انکار ناپذیری نشان می دهد که این سیاست خلاف ارزش های جمهوری و منافع ملی بوده و تنها در خدمت خواست ها و تمایلات چند نفر و چند گروه اجتماعی می باشد که فرانسوا هولاند نمایندگی آنها را به عهده دارد.

ولتر شبکه | دمشق (سوریه) / ۸ ژوئن ۲۰۱۵

۶ جولای ۲۰۱۲ جنایتکار جنگی ابو صالح (بریگاد فاروق) مهمان ویژه فرانسوا هولاند بود (مرد جوان در سمت راست عکس کنار تریبون در حال نشسته). او امارات اسلامی را در باب عمرو هدایت می کرد و تحت نظارت او ۱۵۰ نفر را در ملاء عام سر بردند.

رئیس جمهور فرانسه، فرانسوا هولاند رویکرد سیاست خارجی کاملاً جدیدی را به کشورش تحمیل کرد. از آنجائی که خود را با نقاب مرد سیاسی جبهه چپ به شهروندانش نشان داد، ولی در واقع این کارمند عالی رتبه به منافع ملی، تاریخ و فرهنگ کشورش پشت کرد و دولت را برای منافع گروهی از بورژوازی بزرگ نئو محافظه کار به خدمت گرفت.

۱) (در حالی که طی اردوی انتخاباتی، برای هر تحلیلی باز به نظر می رسید، با گروه های فکری رقیب که پیرامون او حلقه زده بودند، می بایستی به محض کسب قدرت در روز ۱۵ می نقابش را بردارد. بر این اساس دور ریاست جمهوری اش را به اعتبار و شعار ژول فری Jules Ferry (مرد سیاسی قرن نوزدهم فرانسه) پیوند زد. با مهارت و ظرافت خاصی مدعی احیای بنیانگذار مدرسه لائیک و اجباری و نه نظریه پرداز سوسیالیست طرفدار کلونیزاسیون. با این وجود، لائیسیته نزد ژول فری آزادی اندیشه را تضمین نمی کرد، بلکه می خواست کودکان را از دست کلیسای کاتولیک خارج سازد و آنها را تحت نظارت «سوارکاران سیاه» hussards noirs به گوشت دم توپ در لشکر کشی های استعماری تبدیل سازد.

۲) (۶ جولای، فرانسوا هولاند در پاریس با جمعی از دولت های خود برگزیده به نام «دوستان سوریه» (Amis de la Syrie) گردهمایی تشکیل داد تا توافقات ژنیو را تخریب کرده و متعاقباً دوباره جنگ علیه سوریه را ادامه دهد. او به شکل نمادیه، از «دموکرات ها» در شورای ملی سوریه سپاسگذاری کرد، یعنی سازمانی شبیه آسا متشکل از قطر و با پیوندهای مخفیانه با برادران مسلمان. با افتخار در کنار جنایتکار جنگی ابو صالح به صحنه آمد، در مورد ابو صالح باید دانست که او امارات اسلامی در باب عمرو را هدایت می کرد و مسئول بریدن سر ۱۵۰ نفر از هم میهنانش است. سخنرانی او به زبان انگلیسی از روی متنی بود که مشاورانش نوشته بودند، و سپس به فرانسه ترجمه می شد.

۳) (فوراً پس از این گردهمایی، در ۲۲ جولای فرانسوا هولاند رسماً اعلام کرد که فرانسه متهم به جنایاتی است که دولت غیر قانونی فیلیپ پتن Philippe Pétain علیه یهودیان مرتکب شده است. به عبارت دیگر، مقام عالی رتبه فرانسه با طرح چنین مسأله ای دولت را برتر از جمهوری تلقی کرد.

در آن دوران من در مورد فرانسوا هولاند نوشته بودم که او با انتخاب تداوم راه فیلیپ پتن که فرانسه را به قدرت های آن روزگار واگذار کرده بود با سیاست کلونیالیسم پیوند تازه ای برقرار کرد [۱]. ولی بسیاری آنچه را که سوء استفاده از قدرت تلقی می کردند، ندیده گرفتند و ترجیح دادند بگویند که تبعید سیاسی دقت نظر و قدرت تشخیص من را زائل ساخته است.

با خواندن کتاب جمعیت شناس امانوئل تود Emmanuel Todd «شارلی کیست؟» موجب دلگرمی ام شد، زیرا او در این کتاب به بررسی چگونگی و چرائی جمع رأی دهندگان کنونی حزب سوسیالیست به عنوان وارث «مارشالیسم» [۲] پرداخته است. این روشنفکر همیشه حس ستایش من را بر انگیزته است، زیرا او نشان داد که تا چه اندازه در سطح ناخودآگاه نظام خانوادگی در بستر تاریخی تأثیر گذار بوده است.

طی دوران دانشجویی ام در دانشکده علوم سیاسی، تزاو را به دقت و موشکافی تمام می خواندم، بر اساس نظریه او تقسیم جهان در دوران جنگ سرد با ساختارهای خانواده نزد ملت ها در رابطه مفصلی بوده است. او مشاهده می کند که امروز، جمع رأی دهندگان حزب سوسیالیست که به شکل گسترده مسیحی زدائی شده است، نقاط اتکای خود را از دست داده و به انزوای خودش واپس نشسته است. او پیش از این پیوستن طبقه رهبریت را پیرامون مذهب یورو، یعنی قانون قوی ترها در فضای اروپائی. او نتیجه می گیرد که حزب سوسیالیست با توافق جمع رأی دهندگان ثروتمند کشور را به خارج فروخته است.

ژک اودیبر Jacques Audibert ، فرانسوا هولاند و جنرال بنوا پوگا Benoît Puga در گردهمایی الیزه

تیم فرانسوا هولاند

خواست رئیس جمهور برای تغییر سیاست امور خارجی روی تحلیل ساده ای اتکاء داشت : ایالات متحده با نیاز کمتری به نفت خلیج فارس نیت خود را برای انتقال نیروهای نظامی شان به خاور دور اعلام کردند . با پشتیبانی از واشنگتن به شیوه تونی بلر در صحنه بین المللی، فرانسوا هولاند می خواست جای خالی آنها را در خلیج فارس پر کند و از آبشار پول بی دردسر بهره مند گردد.

بر اساس همین منطق بود که قطر — یعنی اکسون موبیل Exxon-Mobil ، شرکت راکفلرها — به شکل گسترده اردوی انتخاباتی فرانسوا هولاند را تأمین مالی کردند [۳]. این کمک مالی که از دیدگاه حقوقی در فرانسه غیر قانونی می باشد توسط لوران فیوس معامله شده بود . به همین علت به محض این که آقای هولاند برگزیده شد، با وجود تمام اختلافات قدیمی اش با لوران فیوس، او را به عنوان وزیر امور خارجه انتخاب کرد.

فراخوان فرانسوا هولاند نزد جنرال هایش که در خلیج فارس مورد تهدید قرار گرفته بودند با پشتیبانی از دولت اسرائیل همراه شد . به یاد داریم که رئیس جمهور جنرال دوگل با این دولت استعماری متارکه کرده بود، در سال ۱۹۶۷ اعلام کرد که فرانسه با این کشور برای کنترل کانال سوئز متحد شده بود و علیه استقلال الجزایر می جنگید، ولی از وقتی که از امپراتوری خود قطع نظر کرد، نمی توانست به این اتحاد پایبند باقی بماند . رئیس جمهور فرانسوا هولاند به عکس این روند، وقتی به فرودگاه تل آویو رسید، در نومبر ۲۰۱۳، به زبان عبری اعلام کرد Tamid écha-èr ravèr :

chël Israël من دوست شما هستم و برای همیشه دوست شما خواهم بود [۴]

برای اجرای تغییر جهتی که تدارک دیده بود، رئیس جمهور گروهی پیرامون دو شخصیت راست افراطی تشکیل داد : رئیس ستاد فرماندهی خصوصی اش، پرنال بنوا پوگا، و مشاور دیپلماتیکش ژک اودیبر.

جنرال بنوا پوگا یکی از «کلونیال های» قدیمی از پیاده نظام نیروی دریائی است . مسیحی لوفوریست lefebvrisme ، ستایش از اسقف اعظم قدیمی داکار (Marcel Lefebvre) و نفرتش را از انقلاب فرانسه پنهان نمی کند . بین دو عشای ربانی در سن نیکلا دو شاردونه، او عملیات ویژه و اطلاعات نظامی را هدایت می کرد . او توسط رئیس جمهور نیکلا سرکوزی در الیزه برگزیده شده بود و موضوع بی سابقه چنین بود که توسط رئیس جمهور بعدی برای پیوستن به کابینه برگزیده شد.

ژک اودیبر Jacques Audibert غالباً از سوی همکاران قدیمی اش به « امریکائی با پاسپورت فرانسوی » شهرت دارد، و دلبستگی عمیقش به امپریالیسم ایالات متحده و کلونیالیسم اسرائیل خیلی بیشتر از احترام به جمهوری فرانسه

است. او طی سال‌ها در مذاکره‌های ۱+۵ با ایران در مسدود ساختن توافقات نقش مرکزی بازی کرد، و امیدوار بود که به عنوان نماینده دائمی فرانسه در سازمان ملل متحد برگزیده شود، ولی سرانجام به الیزه نزد فرانسوا هولاند بازگشت.

وقتی او رئیس امور خارجه بود، ژک اودیبر دائماً دیپلمات‌های امور عرب را حذف می‌کرد و این پاکسازی را نیز با بهترین‌ها آغاز کرد. صلاحیت‌دارترین‌ها به امریکای لاتین تبعید شدند. هدف او این بود که برای رضایت خاطر اشغالگران اسرائیلی تمام پشتیبانی‌های مدافعان فلسطین حذف گردد و در عین حال و به ویژه با ترک «سیاست عرب فرانسه» که طی قرن‌ها شکل گرفته بود و خداحافظی با هم‌پیمانان قدیمی به نفع میلیاردرهای خلیج (فارس) هر چند که دیکتاتور و به جرگه فنانیست‌های مذهبی تعلق داشته باشند.

این سیر تحولی هر چند شگفت‌انگیز به نظر رسد ولی فرانسوا هولاند از چندین سال پیش اعلام کرده بود. در ۳۰ نومبر ۲۰۰۵ وقتی مورد استقبال شورای نمایندگان مؤسسات یهودی در فرانسه (CRIF) قرار گرفت، بر اساس یادداشت‌های جلسه او اعلام کرد: «تمایلی هست که به گذشته‌های دور باز می‌گردد، چیزی که در فرانسه به آن سیاست عرب می‌گویند، قابل پذیرش نیست که یک اداره دولتی وابستگی ایدئولوژیک داشته باشد. در وزارت امور خارجه و در مدرسه ملی امور اداری ENA مشکل استخدامی وجود دارد و این مشکل گزینش باید دوباره سازماندهی شود.» [۵]

ژرفای اندیشه فرانسوا هولاند

فرانسوا هولاند با اشاره به «مقاومت» (در دوران اشغال فرانسه توسط نازی‌ها) ژرفای آنچه در افکارش موج می‌زد را بیان کرد. در ۲۷ می گذشته او در بیانیه بزرگداشت با یادآوری چهار چهره برجسته مقاومت فرانسه ژرفای اندیشه خود را با حذف چهره‌های کمونیست آشکار ساخت.

مقاومت فرانسه مشوق دولت‌ها و مبارزانی بوده است که امروز به اشغال سرزمین‌هایشان و فرمانبرداری از رژیم آپارتاید معترض هستند. با گرامی داشت پیشینیان فرانسوی، اتحادشان را با «محور مقاومت» تعریف کردند.

ولی فرانسوا هولاند حق مقاومت را برای فلسطینی‌ها به رسمیت نمی‌شناسد و در راستای خلع سلاح سال ۱۹۴۰ آنها مجبور می‌داند که «مذاکره» کنند. او حزب الله را از دیدگاه اروپا «تروریست» ارزیابی کرد، یعنی به همان شکلی که فیلیپ پتن، شارل دو گل را به دلیل اعمال «تروریستی» محکوم به مرگ کرده بود [۶]. فرانسوا هولاند علیه سوریه جنگ به پا کرد و ایرانی‌ها را نیز محاصره اقتصادی کرد.

پس از رئیس جمهور اسرائیل شیمون پرز از طریق ویدئو کنفرانس، فرانسوا هولاند دومین رئیس جمهور غیر مسلمان بود که به جلسه شورای همکاری خلیج (فارس) دعوت شده بود.

فرانسوا هولاند و دیکتاتورهای خلیج

طی سه سال گذشته، فرانسه از پشتیبانی هیلری کلینتن و جنرال دیوید پترائوس از سوی ایالات متحده، اکسون موبیل و دولت خصوصی اش قطر و سرانجام از پشتیبانی خاندان سعودی ها و دولت خصوصی عربستان که به نام «عربستان سعودی» به ثبت رسیده است، برخوردار بود.

بر این اساس، فرانسه توانست دومین جنگ علیه سوریه و عراق را راه اندازی کند و ده ها هزار مزدور مسلح که از سر تا سر جهان آمده بودند و از جمله چند هزار نفر از فرانسه را جابجا کند. در نتیجه فرانسه مسؤول درجه یک صد ها هزار کشته است که شامات را سوگوار کرد. البته، تمام این جنگ افروزی ها زیر پوشش کمک های بشردوستانه به مردم تحت ستم و شکنجه صورت گرفت.

از دیدگاه رسمی این سیاست هنوز به نتیجه نرسیده است. سوریه پیوسته در وضعیت جنگی به سر می برد و استخراج گاز ممکن نیست، گرچه «دوستان سوریه» در جون ۲۰۱۲ آن را بین خودشان تقسیم کردند [۷].

۱) (با این وجود، فرانسه یک سفارش جنگ افزار به حجم سه میلیارد دالر از سوی عربستان سعودی برای ارتش لبنان دریافت کرد. موضوع این بود که سعودی ها می خواستند از لبنانی ها به خاطر منتشر نکردن اعترافات ماجد الماجد مأمور رابط بین عربستان سعودی و القاعده سپاسگذاری کنند و از سوی دیگری از فرانسه نیز به خاطر ادامه جنگ علیه سوریه قدردانی کنند) [۸]

۲) (فرانسه ۲۴ فروند رافال به بهای ۳،۶ میلیارد یورو فروخت. ولی این قراردادهای نجومی به نفع فرانسه تمام نخواهد شد:

۳) (اسرائیلی ها فروش جنگ افزارهایی را که بتواند در مقابل آنها مقاومت کند، وتو کرده اند. در نتیجه فرانسه می توانست تا ۷۰۰ میلیون دالر لباس نظامی، خود رو خدماتی و سلاح کمری تحویل دهد. دو میلیارد و سه صد میلیون دالر باقی مانده نیز به شکل جنگ افزارهایی از دور خارج شده ساخت المان شرقی تحویل داده خواهد شد.

۴) (البته قطر رافال خریداری کرده، ولی به ازای این خرید درخواست کرده است که شرکت هواپیمایی فرانسه-Air France از برخی خطوط هوایی به نفع شرکت هواپیمایی قطر Qatar Airways قطع نظر کند.

به هر صورت، حتی اگر این قراردادها شکل و شمائل مناسبی داشته باشد، هرگز نمی تواند جایگزین قراردادهایی شود که با مداخله ژک اودیبر از دست رفتند، یعنی تمام شرکت های فرانسوی که با ایران کار می کردند، مثل پژو و توتال، و یا خساراتی که جنرال بنوا پوگا به کارخانه های فرانسوی مستقر در سوریه وارد ساخت.

۳۰ جون، با وجود مخالفت بنیامین نتانیاهو و فانسوا هولاند، و تلاش های متعدد برای تخریب مذاکره ها، جان کری و محمد جواد ظریف می باید از یک سو پیمان چند جانبه ای را به امضاء رسانند، و از سوی دیگر به یک آتش بس دو جانبه در منطقه آری بگویند.

توافق واشنگتن و تهران

با وجود تلاش های تیم فرانسوا هولاند به طور کلی و ژک اودیبر به طور اخص، توافقاتی که حاصل مذاکره های بین ایالات متحده و ایران بوده باید در ۳۰ جون ۲۰۱۵ به امضاء رسد. برای بررسی نتایج این پیمان نامه می توانیم به مقالاتی که پیش از این نوشته بودم مراجعه کنیم [۹] از این پس این گونه به نظر می رسد که دو بازنده بزرگ در این توافقات مردم فلسطین و فرانسه هستند. بازنده اول به این علت است که دیگر هیچ کس از حق مسلم مردم فلسطین برای بازگشت به کشورشان دفاع نمی کند و دومین بازنده به این علت که نامش در پیوند با سه سال بی عدالتی و کشتار در این منطقه به ثبت رسیده است.

در این هفته، روز ۲ جون، مقام عالی رتبه امریکا، معاون وزیر کشور آنتونی بلینکن Antony Blinken به پاریس آمد تا در گردهمایی ۲۲ کشور عضو اتحادیه ضد داعش شرکت کند. خلاف آنچه رسانه های فرانسوی مطرح کردند، موضوع این گردهمایی تدارک پاسخگویی نظامی برای سقوط رمادی (مرکز استان انبار در عراق در صد کیلومتری باختری بغداد) و پالمیرا نبود، پنتاگون برای رسیدگی به چنین اموری به گردهمایی هم پیمانانش نیازی ندارد. بلکه موضوع این بود که وزیر امور خارجه فرانسه لوران فیبوس را مجبور سازند که به اشتباهش اعتراف کند، و توافقات ایران و ایالات متحده را بپذیرد. و او نیز مجبور شد بپذیرد.

امضای قرارداد با سقوط پالمیرا در تهدید قرار گرفت زیرا «راه ابریشم» یعنی راه ارتباطی بین ایران از یک سو و سوریه و حزب الله از سوی دیگر را قطع کرد [۱۰]. در صورتی که پالمیرا در دست جهاد طلبان قرار بگیرد (یعنی مزدوران مسلحی که علیه «محور مقاومت» می جنگند) [۱۱]، تهران نمی تواند گاز خود را به اروپا انتقال دهد و هیچ نفعی برای توافق با واشنگتن نخواهد داشت.

آنتونی بلینکن معاون وزیر کشور به حاضرین در این گردهمایی اطلاع داد که «محور مقاومت» را مجاز دانسته تا برای سرکوب داعش نیروهای تازه نفس وارد میدان جنگ کند. به طور مشخص تا پیش از ۳۰ جون ۱۰۰۰۰ نفر از سپاه پاسداران انقلاب به ارتش عرب سوریه خواهند پیوست. تا کنون سوریه تنها به کمک حزب الله لبنان و حزب کار کردستان ترکیه از خودش دفاع می کرد، بی آن که قطعات روسی یا ایرانی و شبه نظامیان عراقی در درگیری ها شرکت داشته باشند.

آنتونی بلینکن در عین حال خطاب به حضار اعلام کرد که با روسیه برای تشکیل گردهمایی پیرامون موضوع صلح در سوریه، به میزبانی سازمان ملل متحد در قزاقستان به توافق رسیده است. او از لوران فیبوس خواست تا بیانیۀ نهائی برای اصلیت دولت سوریه را امضاء کند که با «توافق متقابل» بین اتحادیه کنونی که در سوریه زمام قدرت را به دست دارد (بعث و حزب سوسیال ناسیونالیست سوریه) و اپوزیسیون های مختلف در پاریس یا در دمشق مشخص شده است. آقای لوران فیبوس پس از بالا زدن آستینش شعار «بشار باید برود» را کنار گذاشت و پذیرفت که رئیس جمهور اسد دور انتخاباتی خودش را که به شکل گسترده مورد پشتیبانی مردم سوریه بوده به اتمام رساند و به شکل نزاری به گفتن این جمله رضایت داد: «آقای اسد آینده سوریه نیست».

در سه هفته آینده شاه باید لخت بشود. واشنگتن و تهران با امضای توافقاتشان تمام حساب و کتاب های فرانسوا هولاند و نئو محافظه کاری مانند ژک اودیبر و نئو فاشیستی مانند بنوا پوگا را بر باد خواهند داد.

یادداشت ها:

[1] « [La France selon François Hollande](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 30 juillet 2012.

[2] La majorité des Français qui soutinrent l'armistice de Philippe Pétain n'étaient pas des fascistes, mais des «Maréchalistes». Traumatisés par la boucherie de 14-18, ils se réfugiaient derrière l'autorité du vainqueur de Verdun pour justifier leur refus de combattre l'envahisseur nazi.

[3] « [François Hollande négocie avec l'émir de Qatar](#) », Réseau Voltaire, 31 janvier 2012.

[4] « [Déclaration de François Hollande à son arrivée à l'aéroport de Tel-Aviv](#) », par François Hollande, *Réseau Voltaire*, 17 novembre 2013.

[5] « [France : le Parti socialiste s'engage à éliminer les diplomates pro-arabes](#) », par Ossama Lotfy, *Réseau Voltaire*, 9 janvier 2006.

[6] « [L'UE assimile la Résistance libanaise à du terrorisme](#) », *Réseau Voltaire*, 22 juillet 2013.

[7] « [Les « Amis de la Syrie » se partagent l'économie syrienne avant de l'avoir conquise](#) », par German Foreign Policy, *Horizons et débats* (Suisse), *Réseau Voltaire*, 14 juin 2012.

[۸] “سکوت و خیانتی که ۳ میلیارد دالر ارزش داشت”, به وسیله نئی یری میسان, ترجمه حمید محوی, شبکه ولتر, ۱۵ جنوری ۲۰۱۴, www.voltairenet.org/article1...

[۹] “پس از توافق بین واشنگتن و تهران خاورمیانه در چه وضعیتی قرار خواهد گرفت?”, به وسیله نئی یری میسان, ترجمه حمید محوی, شبکه ولتر, ۱۸ می ۲۰۱۵, www.voltairenet.org/article1...

[۱۰] “سقوط پالیمرها و فروپاشی تعادل جغرافیای سیاسی در شامات”, به وسیله نئی یری میسان, ترجمه حمید محوی, شبکه ولتر, ۲۵ می ۲۰۱۵, www.voltairenet.org/article1...

[۱۱] “جهاد طلبان در خدمت امپریالیسم”, به وسیله نئی یری میسان, ترجمه حمید محوی, شبکه ولتر, ۱ جون ۲۰۱۵, www.voltairenet.org/article1..

<http://www.voltairenet.org/article187835.html>